

El Castell

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nord del municipi de l' Estany
Emplaçament Carretera de l' estany a Muntanyola , a 2 km del centre de l' Estany
Alçada: 820

Coordenades:

Latitud: 41.88705
Longitud: 2.10324
UTM Est (X): 425601
UTM Nord (Y): 4637624

Classificació

Número de fitxa 08079 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Observacions protecció: Cataleg de masies i cases rurals, núm. 8
Número inventari Si IPA 16458
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0878A001000020000BP
Fitxes associades:
[Molí del Castell](#)
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla

Descripció

El Castell és un mas senyorial o casal que es troba a la part nord del terme municipal de l'Estany en una zona aïllada i poc habitada. Està situat en una zona de petits turons envoltats de bosc. Hi ha una zona de bosc de pi, una zona de forest baixa, terres de regadiu i terres de secà.

El Castell consta d'un volum principal anomenat la Casa Gran i dels següents volums secundaris: la Casa del lleure, la masoveria, la caseta dels guardes, el garatge, la granja, la quadra dels cavalls, el graner, el mirador de Sant Feliuet, la pèrgola, el porxo de jocs, les casetes dels gossos, la piscina, la pista de frontó/pàdel, el jardí florentí, la zona de pícnic, el llac romàntic, set pous i dues basses.

La Casa Gran té una superfície total construïda de 888,65 m². El volum que contemplem en l'actualitat és conseqüència d'una reforma molt important, en què es van alterar sensiblement les característiques constructives del mas per donar-li un aspecte més senyorial. És de planta quadrangular, amb la façana principal orientada al sud, i es compon de planta baixa, pis i golfes. Està construïda en pedra i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. La façana principal queda tancada frontalment en un extrem per una lliça i un cos de dos nivells d'alçat, formant un pati enmig. La planta baixa del cos s'obre a ponent amb un pas porticat d'arc rebaixat a la planta baixa, amb una finestra d'estil neogòtic al pis. Des del pati, es pot accedir a la planta pis del cos mitjançant unes escales amb barana de ferro forjat i esglaons de pedra.

El frontis que queda visible presenta un portal d'arc de mig punt adovellat, amb la clau inscrita "PERE CASTELL en 1581", sobre el qual hi ha una finestra amb guardapols i escut a la llinda. A l'altre extrem del frontis s'hi adossa un nou cos, obert amb pòrtics de mig punt a la planta baixa i pilars de pedra tallada al pis que suporten la coberta. La resta de façanes presenten finestres de pedra carejada i ampit motllurat, així com en forma d'espitllera a la façana posterior. L'acabat exterior és de pedra vista.

La casa del lleure està situada a deu metres de la Casa Gran, està construïda en pedra i té 729,88m². Està orientada a l'est i es compon de planta soterrani i de planta baixa. Té dues cobertes de teula àrab, la més gran de quatre aiguavessos amb el carener principal perpendicular a la façana principal i la més petita és de teula àrab d'un únic aiguavés.

La Masoveria és a uns 15 metres al sud de la Casa Gran, és una edificació de pedra de planta rectangular de 307,69m². Està orientada a l'oest i es compon de planta semisoterrani, de planta baixa i de planta pis. La casa és de pedra i la seva coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos, amb el carener perpendicular a la façana principal, i forma un ràfec d'una filada de teules i una de rajoles.

La caseta dels guardes es troba a uns 20 metres de la Casa Gran i annexada a la Masoveria, és una edificació de pedra de planta rectangular i de 29,18m². Està orientada a l'est i es compon d'una única planta baixa. La seva coberta és de teula àrab, de dos aiguavessos, amb el carener perpendicular a la façana principal, i forma un ràfec d'una filada de teules i una de rajoles. A la façana principal est, hi ha una única obertura que es correspon amb l'entrada de l'apartament. A la façana nord, hi ha una única obertura que correspon al bany. A la façana sud, hi ha una gran obertura que dona accés a l'exterior amb una zona empedrada i una altra de grava. Destaca, davant d'aquesta façana, un pou de pedra.

El garatge està situat a 7 metres de la façana sud-est, és una edificació de planta baixa construïda amb pedra, de planta rectangular i de 105,15m², amb capacitat per a cinc o sis cotxes. La seva coberta és de teula àrab de dos aiguavessos, amb el carener perpendicular a la façana principal, i forma un ràfec d'una filada de teules i una de rajoles.

Història

Al portal d'entrada una inscripció diu " Pere Castell en 1581". La part posterior ha estat reformada a principis del s. XVIII (llinda de 1706). A mitjans del s. XVIII, una pubilla es casà amb l'hereu del Cavaller de Vidrà. Des d'aleshores formà part del patrimoni del Cavaller i després dels Vila- Abadal. Al davant de la casa hi ha una edificació, avui restaurada que havia estat hostel. Es creu que podia haver estat ubicat aquí el castell de Terrassola, la qual cosa és justificable per la seva situació.

"Nom d'un mas tradicional del terme de l'Estany en el vessant de tramuntana del Puig de la Caritat. El topònim de Castell no es refereix com a tal, sinó més aviat porta el cognom d'una família dita Castell, potser la mateixa de la castlania del Castell de Muntanyola. El 1260 Berenguer del Castell es casà amb Elisenda, filla de Berenguer d'Oló, la qual fou dotada amb el Castell i la força de Vilageriu de Tona. El 1346 Guillem de Castell és "castellanus" dels castells d'Oló i Muntanyola. Trobem un document de 1668 que ens diu que Josep castell és l'hereu del Mas Castell. La casa havia estat de la família Castell i és documentada des del s. XIV."

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

Catàleg de Masies. Text refós del Pla Especial del Catàleg de Masies i cases Rurals situades en sòl no urbanitzable (2014). Ajuntament de l'Estany. Federació de Municipis de Catalunya FEC, Universitat de Vic, Fundació Mas i Terra, Fundació Privada.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

